

زىانەكانى گۆرانى و مۇسىقا
لەژىر رۇشنائى
قورئان و سوننەت و تەبىئىي زانائاندا

نامادە كىردى

م. أبوبكر أحمد

۱۴۳۱ ك - ۲۰۱۰ ز

چاپى يەككەم:

ناوې پەرتووک
زیاڼه کانی گۆرانی و موسیقا
له ژیر رۆشنایی
قورئان و سوننه ت و وتهی زانیاندا

ئاماده کردنی

ماموستا: ابوبکر احمد

چاپیه کم: ۱۴۳۲هـ - ۲۰۱۱ز

ژماره سپاردن ()

مافی چاپکردن و له بهر گر تنهوهی پارتیزاوه

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ

مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران] .

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا

زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ

اللَّهُ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [النساء] .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ [الأحزاب] .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنْ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَأَحْسَنَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

خه لکی موسلمان ژبانیکى به ئابرو و سه ره رزو شه ريفانه له ژبیر

سیبهری ئەم ئاینی ئیسلامه‌دا ده‌ژین و شیرنی ئیمان و
حه‌وانه‌وه‌و ئارامگرتن به‌ده‌ست ده‌هینن ، له‌ گه‌ڵ دڵخۆشی و
شادمانی، و چه‌ژتنی خواپه‌رستی و عیباده‌ت .

وه‌ ئەم ئاینه‌ مرۆقه‌کان پاك ده‌کاته‌وه‌ له‌ هه‌موو دیاردیه‌کی
شیرکو کوفرو تاوان و بیدعه‌و بۆچوونه‌ داهینراوه‌کان ...

به‌لام ئەوه‌ی که‌ جیی داخه‌و مرۆقی موسلمان غه‌مبارو
په‌رۆش ده‌کات ، ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌ندی‌ک له‌ خه‌لکی به‌لکو
موسلمانان ! ئەویش له‌ پڕی تی‌رکردنی هه‌واو ئاره‌زووه‌کانیان
- به‌ شوین به‌خته‌وه‌ری و خۆشیدا ده‌گه‌رپین - به‌ گو‌یگرتن له
گۆرانی و موسیقا، تاکو وای لی‌هاتوه‌ بووه‌ به‌ پیشه‌یه‌کی
سه‌ره‌کی و خه‌لکی خافلاندوه‌و سه‌رقالیانی کردوه‌ .

بۆیه‌ ده‌بینین زۆری‌ک له‌ خه‌لکی خویان داوه‌ته‌ گۆرانی و
موسیقا، به‌لکو ده‌لێن دڵ و ده‌روونی مرۆف ئارام ده‌کات و ده‌ی
حه‌سینی‌ته‌وه‌و هه‌ست ده‌ جو‌لینی‌ت و نه‌خۆشی خه‌مۆکی
لاده‌بات و هتد، بی‌گومان ئەمه‌ش راست نییه‌، چونکه‌ خوای
په‌روه‌ردگار له‌ قورئانه‌ پیرۆزه‌که‌یدا پوونی کردوه‌ته‌وه‌

که قورئان گه وره ترين نيعمه تی خوايه به خشيويه تی به مروّف،
وه ئارامی و ئاسوده یی دونیا و قیامه تی بۆ دینى، ده فهرموویت:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ

الْقُلُوبُ﴾ [الرعد] .

واته: ئه وانه ی باوه رپان هیناوه دل و دهرونیان ئارام ده بیّت
به قورئان و په یامه که ی په روه ردگار، که وایه ئاگا داربن
دلّه کان ته نها به قورئان و یادی په روه ردگار ئارام ده گرن .

بۆیه لیږدوه ده لیم نه ی موسلمانى خوشه ویست: هه رکه سیك
گومان و دوو دلّی هه یه له هه رامی گورانی و موسیقا، ئه و با
گومانه که ی لابتات و فه رمایشته که ی خوای په روه ردگار
وه ربگریت و دوو دلّی نه مینیت، له هه رامیتیدا، چونکه
به دلنیا یی ئایه تی قورئان و فه رمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) زۆر
هاتوو هه سه ر هه رامی و گو یگرتن لی، به لکو به و په ږی
دلنیا ییه وه ده لیم هه په شه ی توند کراوه له و که سانه ی که
به هه لالی ده زانن، جا موسلمانى یه ک خواناس و شوین
که وته ی قورئان و سوننه ت ته نها یه ک به لگه ی له قورئان و

سوننه‌ت به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بزانی‌ت که‌ حه‌رامه‌، وه‌ با هه‌موومان

ئه‌وه‌مان بیر نه‌ چیت که‌ په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ

لِلْمُؤْمِنِ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ

أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب].

واته‌: بۆ هه‌چ پیاو ئافه‌رتیکی موسلمان نییه‌، کاتی‌ک خواو

په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) بریاری شتی‌ک بده‌ن، ئه‌وان سه‌ر پشک

بن له‌ ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌دا، چونکه‌ به‌پاستی ئه‌وه‌ی

سه‌رپی‌چی بکات له‌ فه‌رمانی خواو په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، ئه‌وا

گومپاو سه‌ر لی‌شی‌واوی ئاشکرا خۆیه‌تی .

لی‌ره‌وه‌ با هه‌موومان پی‌که‌وه‌ بزانی‌ن ترسناکی و زیانه‌کانی

گورانی و موسیقا چیه‌ له‌ ژیر رۆشنایی (قورئان و سوننه‌ت و ته‌ی

زانیاندا).

وه‌ داواکارم له‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌م کاره‌م لی‌ وه‌ربگری‌ت،

هه‌روه‌ها سودی هه‌بی‌ت بۆ موسلمانان و تی‌کرای خه‌لکی،

چونکه‌ خۆی شاهیده‌ که‌من ته‌نها مه‌به‌ستم له‌م باسه‌دا

خزمه‌ت کردنی ئاینه‌که‌یه‌تی .

باوهردارى خۇشەويست:

زۆرىنەي گۆرانى ئەم پۇژگارە كە لە شايى و بۆنە و يادەكاندا دەوترىت، وە لە ئىزگە و كەنالەكاندا دەبىنرىت و دەبىستىت باس باسى خۇشەويستى و دلدارىە، وە باسى ماچ و بەيەك گەيشتنە، ھەروەھا باسى پرومەت و شان و بال و ... ھتە، وە تىكەل بوونى كوپو كچە، كە ئەوانىش ھۆكارن بۆ پالئانى گەنجان بەرەو زىناو داوین پىسى و بەد پەوشتى، وە بىگومان گۆرانى بىژان، ئەوانەي كە مال و سامانى خەلكى دەدزن بەناوى ھونەرو شانۆو... ھتە، وە خۆيان دەگەيەننە دەرەوھى ولات و بەو پارەيە كۆشك و سەيارەي پى دەكپن و خەلكى لە پەوشت و ياساى ئىسلام دوور دەخەنەو، بۆيە دەبىنين زۆر جار گەنجى داماو سەرگەردان دەبىت بەھوى گۆرانى و مۇسقىاوە (وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، وە منىش بە پىويستم زانى كە كورتە باسىك لەسەر زىانەكانى گۆرانى و مۇسقىاي ئەم سەردەمە باس بكەم، كە زاناكان لە كىتەكانىندا باسيان كىردووە .

باوہرداری خوْشه ویست:

پیویسته هموو لایه کمان ئه وه بزانی که خوی پهرهردگار هیچ شتیکی حه رام نه کردوو، مه گهر له بهر زهرهرو زیان و ترسناکی ئه وشته نه بیّت، وه گورانی و موسیقا بویه حه رامه چونکه زهرهرو زیانی زوره، بویه زانایانی پیشین و شاره زیان له ئاینی پیروزی ئیسلام باسی ترسناکی و زهرهرو زیانی گورانی و موسیقایان بو کردوین، ئیمهش بو توی به پیزی ده گپینه وه:

(۱) خوی گه وره حه رامیکردوو که ده فهرموویّت:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ [لقمان].

هاوه لی خوْشه ویست عه بدوئالی کوری مه سعود (خوی لی پازی بیّت) پرسیاریان لی کرد دهرباره ی ﴿لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ ئه ویش له وه لامدا فهرمووی: سویند به و خوایه ی تاکو ته نهایی، مه بهست گورانییه، وه سی جار ئه مه ی دووباره کرده وه^(۱).

(۱) پروانه: تهفسیری (ابن کثیر) [۳۳۰/۶] وه (الطبري) [۱۲۷/۲۰] وه (القرطبي) [۵۲/۱۴].

پيشهوا ابن كثر (رەحمەتى خوائ لى بىت) فەرموویەتى: دواى ئەوھى كە خوائ گەورە باسى حاللى بەختەوەرانمان بو دەكات (لە ئايەتى ۱ تاكو ۵)، كە پىنمونی كراون بە قورئان و سوودو كەلكيان لى بىنیوھ، لەپاشاندا باسى حاللى بەد بەخت و بەد چارەكانمان بو دەكات، ئەوانیش ئەوانەن كە پشتیان كردووھ لە وتەى خوائ گەورە و سودى لى نابینن، وھ پرویان كردووھ لە گوڭگرتن لە گۇرانی و ئاوازو ئامیرەكانى مۇسىقا، وھ خویان پیوھگرتووھ^(۲).

(۲) ئايەتى تر زۆرە لەسەر حەرامى گۇرانی و مۇسىقا بەلام ئیمە لیرەدا تەنھا يەك ئایەت دەھیننەوھ، وھ ییگومان مروفي ژیر تەنھا يەك بەلگەى بەسە.

(۲) پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) هه‌رامی‌کردوو هه‌رموویه‌تی:
(لِيَكُونَ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ
وَالْمَعَازِفَ) (۳)

واته: له ئوممه‌تی مندا که‌سانێک په‌یدا ده‌بن داوین پیسی و
ئاوریشم ئاره‌ق و مه‌ی و سازو زورپا و موسیقا به‌هه‌لال
ده‌زان و هه‌لالی ده‌که‌ن .

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ گۆرانی، هاوه‌لی خۆشه‌ویست موعاویه
(خوای لی پازی بیت) هه‌رموویه‌تی: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنْ
النَّوْحِ ... وَالْغِنَاءِ) (۴) .

واته: پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) پیگری کردوو که له‌سه‌ر مردوو
شیوه‌ن بکریت ... هه‌روه‌ها گۆرانیش بووتریت یاخود گوئی
لی بگیری .

(۳) صحیح: رواه البخاري معلقا بصيغة الجزم و أبو داود و الإسماعيلي و وصله ابن حبان والطبراني
وابن عساكر و البيهقي، وصححه ابن حبان و الإسماعيلي وابن الصلاح والنووي وابن تيمية
وابن القيم وابن كثير والحافظ ابن حجر، رحمهم الله تعالى أجمعين، و صححه الإمام الألباني في:
السلسلة الصحيحة: (۹۱)، بهه‌مان شیوه‌هه‌رمووده‌کان زۆرن له‌سه‌ر هه‌رامی گۆرانی و
موسیقا به‌لام ئیمه‌ لێهه‌دا ته‌نها ئهم فارموده‌یه ده‌هێننه‌وه .

(۴) صحیح: رواه الطبراني وأبو يعلى وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع [۶۹۱۴] .

(۳) نه‌وه‌ی گۆرانی ده‌لیت نه‌زان و نه‌فامه :

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (**نَهَيْتُ عَنْ صَوْتَيْنِ أَحْمَقَيْنِ فَاجِرَيْنِ، وَفِي رَوَايَةٍ "مَلْعُونَانِ" صَوْتُ عِنْدَ نِعْمَةٍ لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَمَزَامِيرُ شَيْطَانٍ، وَصَوْتُ عِنْدَ مُصِيبَةٍ لَطْمٌ وَجُوهٌ وَشَقٌّ جَيُوبٌ**)^(۵) .

واته : پێگرم لێ کراوه له دوو ده‌نگی گه‌وج و نه‌زان و خراپ، له پێوايه‌تییکی تردا " نه‌فره‌ت لێ کراوه " ده‌نگی‌ک له‌گه‌ڵ ئاوازو موسیقاو زورپنا له کاتی خۆشی‌دا، وه ده‌نگی‌ک له کاتی دڵته‌نگی و به‌لاو موسیبه‌تدا به‌لێدان و پنینی ده‌موچاو و یه‌خه‌ دارپنین .

(۵) **صحیح:** رَوَاهُ الترمذی وصححه الشيخ الألبان في صحيح الجامع [۵۱۹۴].

(۴) گورانی وتن و گویگرتن لیبی هوکاره بۆ له ناو چوونی خه لکی:

پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: (فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ خَسْفٌ

وَمَسْحٌ وَقَذْفٌ) فَقَالَ: رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَتَى

ذَاكَ؟ قَالَ: (إِذَا ظَهَرَتِ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَازِفُ وَشَرِبَتِ الْخُمُورُ) (۶).

واته: له ئوممه تی من دا ئەمانه پوو ده ده ن: پۆچوون به ناخی

زه ویدا، وه گۆرینی شیوانی مرقه کان (بوون به مه یمون و

به راز) وه به رد باران، پیاویک وتی: ئەی پیغه مبهری خوا

(ﷺ) که ی ئەمه پوو ده دات؟

فه رمووی: کاتیك كه ژنی گورانی بیژو موسیقاو ده هوڵو زۆرنا

ده رکه وتن، وه به ئاشکرا له بهر چاوی خه لک به بی ترسی تۆله

مه ی و ئاره ق خورایه وه .

(۶) صحیح: رَوَاهُ الترمذی وصححه الشيخ الألبان في صحيح الجامع [۴۲۷۳] .

(۵) گورانی ناوازی شہیتانہ :

جاریکیان لہ پوژئی جہ ژندا ئەبو بەکر (خوای لّ پازی بیت) چوو بو
مالی پیغەمبەری خوا (ﷺ) دوو کەنیزە ک گورانیان دەوت لای
عائیشە (خوای لّ پازی بیت) ئەبو بەکر (خوای لّ پازی بیت) فەرمووی:
(**أَمْرَ امْرِئِ الشَّيْطَانِ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)**)^(۷) .

واتە : ئەو زووپناو ئاوازی شەیتان لە مالی پیغەمبەری خوا
(ﷺ)، لّ دەدریّت؟! فەرمووی: « **دَعَهُمَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَإِنَّهَا أَيَّامُ
عِيدٍ - وَفِي رِوَايَةٍ - لَيْسَتَا بِمُعْنِيَتَيْنِ** » .

واتە : وازیان لّ بەینە ئەو ئەبو بەکر چونکە پوژانی جەژنە -
لە گۆیەکی تردا ئەوان گورانی بیژنین، بە لکو یاری دەکەن^(۸) .

(۷) رواه البخاري [۹۵۲] ومسلم [۲۰۹۸].

(۸) بڕوانە: إغاثة اللهفان لابن القيم [۲۵۷/۱]، وه تحريم آلات الطرب للشيخ الألباني [۱۱۴].
سودیک/ ابن القيم (پەجمەتی خوای لّ بیت) دەفەرموویت: ئەم فەرموودە بەلگەیە لەسەر حەرامی
گورانی و ئاواز و هتد، چونکە أبوبکر (خوای لّ پازی بیت) ناوی لّ نا بەزماری شەیتان،
و ه پیغەمبەر (ﷺ) نكۆلی نە کرد لە لەسەر ئەو ناو، جا ئەگەر بەهاتایەو ئەو وتەبە یی أبوبکر
(خوای لّ پازی بیت) هەلە بوايە، ئەوا بیگومان پیغەمبەری خوا (ﷺ) نكۆلی لێدە کرد،
و ه کو چۆن هەر کردار و گوفتاریکی باش هەبوايە فەرمانی پێدە کرد.

(۶) گورانی دووړووی لہ دلدا دہروینیت :

عہ بدوللای کوری مہ سعود (خوای لی پازی بیت) فہرموویہ تی :

(الغناء يُنبئُ التفاقَ في القلبِ)^(۹) .

واتہ : گورانی تووی دووړووی لہ ناو دلدا دہروینیت .

(۷) شہیتان حہزی لہ گورانیه :

جاریکیان عومہری کوری خہ طاب (خوای لی پازی بیت) بہ لای

کیژولہ یہ کی بچوکدا تیپہری گورانی دہووت: عومہر (خوای لی

پازی بیت) فہرمووی: (لَوْ تَرَكَ الشَّيْطَانُ أَحَدًا لَتَرَكَ هَذِهِ)^(۱۰) .

واتہ : ئە گەر شہیتان وازی لہ کەسیک بہینایہ، ئەوا لہ م

کیژولہ یہ دوور دہکەوتەوہو وازی لی دہہینا .

(۹) پروانہ: إغاثة اللفغان لابن القيم [۲۵۰/۱]، وہ تحريم آلات الطرب للشيخ الألباني [۱۴۵] .

(۱۰) أخرجه البيهقي في شعب الإيمان [۵۱۰۲]، وابن الجوزي في تلبیس إبليس [ص ۲۰۹] .

(۸) گۆرانی هۆکاره بۆ تووره بوونی خوای گهوره :

پیشەوا ضحاک (په‌حمه‌تی خوای ئی بیّت) فه‌رموویه‌تی :

(الْغِنَاءُ مَسْخُطَةٌ لِلرَّبِّ)^(۱۱) .

واته‌ : گۆرانی هۆکاره بۆ تووره‌بوونی خوای گه‌وره‌، وه‌ مه‌رکه‌سی‌کیش خوای گه‌وره‌ لی‌ی تووره‌بی‌یت، ئه‌وا به‌د به‌خت و چاره‌په‌ش ده‌بی‌ت .

(۹) گۆرانی هۆکاری پیس بوون و خراپ‌بوونی دله‌ :

پیشەوا ضحاک (په‌حمه‌تی خوای ئی بیّت) فه‌رموویه‌تی :

(الْغِنَاءُ مَفْسَدَةٌ لِلْقَلْبِ)^(۱۲) .

واته‌ : گۆرانی هۆکاره بۆ پیس بوون و خراپ‌بوونی دل و ده‌رون .

وه‌ بی‌گومان هه‌ر که‌سی‌کیش دلی خراپ‌بی‌ت، ئه‌وا دوور‌وویی له‌و دله‌دا گه‌شه‌ ده‌کات .

(۱۱) أخرجه ابن أبي الدنيا في ذم الملاحه [ص ۶۰].

(۱۲) أخرجه ابن أبي الدنيا في ذم الملاحه [ص ۶۰].

(۱۰) گۆرانی پالنه‌ره بۆ داوین پیسی:

پیشه‌وا فضیلی کوپی عیاض (په‌مه‌تی خوی لى بی‌ت) فه‌رموویه‌تی: (**الْغَنَاءُ رُقِيَّةُ الزَّانَا**)^(۱۳).

واته: گۆرانی گه‌یه‌نه‌رو به‌ره‌و پیش چوونی داوین پیسی‌یه (واتایه‌کی تر: گۆرانی راکیشه‌ره‌و هۆکاره بۆ نزیك كه‌وته‌نه له داوین پیسی).

هه‌روه‌ها پیشه‌وا ابن تیمیه (په‌مه‌تی خوی لى بی‌ت) فه‌رموویه‌تی: (**الْغَنَاءُ فَإِنَّمَا نُهِيَ عَنْهُ لِأَنَّهُ قَدْ يَدْعُو إِلَى الزَّانَا**)^(۱۴).

واته: بۆیه ریگری له گۆرانی کراوه چونکه زۆر جار ده‌بیته هۆکارو بانگه‌شه‌و پێخۆشکه‌ر بۆ داوین پیسی.

(۱۳) ب‌روانه: ذم الملاهي [ص ۵۵] وه مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية [۳۱۳/۱۵].

(۱۴) ب‌روانه: مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية [۵۵۲/۲۹].

(۱۱) گورانی وەکو شەراب مەرۆقەکان سەر خۆش دەکات:

پیشەوا ابن تیمیة (پەحمەتی خۆای ئی بیئت) فەرموویەتی:

(الْمَعَارِفُ هِيَ خَمْرُ النُّفُوسِ تَفْعَلُ بِالنُّفُوسِ أَعْظَمَ مِمَّا تَفْعَلُ حُمَيَّا الْكُؤُوسِ فَإِذَا سَكِرُوا بِالْأَصْوَاتِ حَلَّ فِيهِمُ الشَّرْكَ) (۱۵).

واتە: گورانی شەرابی نەفسە، وە ئەوەی گورانی بە نەفسی دەکات لەوە گەورەترە کە گەرمی کاسەکان بە نەفسی دەکەن، چونکە هەركات نەفسی مەرۆق بە دەنگ سەر خۆش ببیئت، ئەوا توشی شیرک دەبیئت .

(۱۲) گورانی شەرم و حەیا کەم دەکاتەو:

پیشەوا یەزیدی کورپی وەلید (پەحمەتی خۆای ئی بیئت) فەرموویەتی:

(إِيَّاكُمْ وَالْغِنَاءَ ، ... فَإِنَّهُ يُنْقِصُ الْحَيَاءَ) (۱۶) .

واتە: ئاگادارتان دەکەمەو بەوەی خۆتان بپاریزن لە گورانی... چونکە شەرم و حەیا کەم دەکاتەو و نای هیلیت .

(۱۵) پڕوانە: مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية [۳۱۳/۱۵] .

(۱۶) أخرجه البيهقي و ابن أبي الدنيا، وابن القيم في إغاثة اللهفان [۲۴۵/۱] .

(١٣) گۆرانی هه‌واو ئاره‌زوی جنسی زیاد ده‌کات:

پیش‌ه‌وا یه‌زیدی کوپی وه‌لید (په‌حمه‌تی خ‌وای لای بی‌ت) فه‌رم‌وویه‌تی:

(إِيَّاكُمْ وَالْغِنَاءَ، ... فَإِنَّهُ يَزِيدُ فِي الشَّهْوَةِ)^(١٧).

واته‌: ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه به‌وه‌ی خ‌وتان بپاریزن له

گۆرانی، چونکه هه‌واو ئاره‌زوی جنسی زیاد ده‌کات .

(١٤) گۆرانی چاکه‌و پیاوه‌تی ناهیلاییت:

پیش‌ه‌وا یه‌زیدی کوپی وه‌لید (په‌حمه‌تی خ‌وای لای بی‌ت) فه‌رم‌وویه‌تی:

(إِيَّاكُمْ وَالْغِنَاءَ، ... فَإِنَّهُ يَهْدِمُ الْمُرُوءَةَ)^(١٨).

واته‌: ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه به‌وه‌ی خ‌وتان بپاریزن له

گۆرانی، چونکه چاکه‌و پیاوه‌تی ناهیلاییت .

(١٧) أخرجه البيهقي و ابن أبي الدنيا، وابن القيم في إغائة اللهفان [٢٤٥/١].

(١٨) أخرجه البيهقي و ابن أبي الدنيا، وابن القيم في إغائة اللهفان [٢٤٥/١].

(١٥) گورانی مروّفه له میان په‌وی دوور ده‌خاته‌وه:

پیش‌ه‌وا ابن‌الجوزی (په‌حمه‌تی خوی لی بیت) فه‌رموویه‌تی:

(أَنَّ الْغَنَاءَ يُخْرِجُ الْإِنْسَانَ عَنِ الْإِعْتِدَالِ وَيُغَيِّرُ الْعَقْلَ، وَبَيَّان
هَذَا أَنَّ الْإِنْسَانَ إِذَا طَرَبَ فَعَلَ مَا يَسْتَقْبَحُهُ فِي حَالِ صَمْتِهِ مِنْ
غَيْرِهِ، مِنْ تَحْرِيكِ رَأْسِهِ وَتَصْفِيقِ يَدَيْهِ وَدَقِّ الْأَرْضِ بِرِجْلَيْهِ إِلَى
غَيْرِ ذَلِكَ) (١٩) .

واته: به‌راستی گورانی مروّفه له میان په‌وی دوور ده‌خاته‌وه و
بیرو هۆشی ده‌گوریت، وه پوونکردنه‌وه‌ش بوئه‌مه، ئه‌وه‌یه
کاتی‌ک مروّفه گورانی ده‌لێت په‌فتاری ناشیرن ئه‌نجام ده‌دات
له‌کاتی گورانی ووتن که له‌کاتی بی‌ده‌نگیدا له‌جگه‌له‌خوی
بیبینی‌ت به‌ناشرینی ده‌زانیت، له‌سه‌ر جولانندن و چه‌پله‌
لێدان و پێ دان به‌زه‌ویداو جگه‌له‌وانیش .

(۱۶) گۆرانی شهیتان به کاری دهیئیت بو گومراکردنی خه لگی :

پهروهردگار دهفهرموویت: ﴿وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾

واته: ئه ی شهیتان ههركهس له وانه كه دهتوانیت به دهنگی خۆت وه به گۆرانیه کانت هانیان بده، وه زۆرینه ی زانیانی تهفسیر دهفهرموون: مه بهست گۆرانی و زورنا و موسیقایه^(۲۰)، ئینجا خوای گه وره دهفهرموویت: شهیتان وتی:

﴿لَا حَنْكَنَ ذَرِيتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [الإسراء].

واته: به راستی زāl ده بم به سه ر نه وه کانی ئاده مدا به وه ی که گومرایان ده که م، مه گه ر که میك له وان نه توانم گومرایان بکه م (نه وانیش به نده صالحه کانی)، وه ئه م که مه ش ئه وه یه که له ئایه تیکی تر دا خوای گه وره فه رموویه تی: شهیتان وتی:

﴿فَبِعِزَّتِكَ لَأَعُوْبَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [ص].

واته: سویند به عیزه تی تۆ ئه ی پهروهردگار ئه بیئت هه موویان گومرا بکه م، وه خوای گه وره پوونی کردۆته وه که

(۲۰) پروانه: تهفسیری (القرطبی) [۱۹/۱۰] و (ابن کثیر) [۳۳۰/۶] و (الطبري) [۱۲۷/۲۰].

شەیتان زالا دەبیست بەسەریاندا، ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ

ظَنَّهُ، فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [سبأ].

واته: بەراستی شەیتان گومانی خۆی لهوانه دا بەدیھێنا،
 هه موویان شوینی کهوتن، جگه له کۆمهڵێک له باوه پداران، وه
 به دڵنیاوی زۆریک له خهڵکی ئەم سەردهمه که وتوونه ته ناو ئەو
 پێگه یه وه وه ستیش به خۆیان ناکەن .

(۱۷) خوی گه و ره زه می نه وانه ی کردووه که گورانی ده لێن:

خوی گه و ره ده فه رموویت: ﴿أَفَنَ هَذَا الْحَدِيثَ تَعْبُونَ﴾ (۵۹)

وَتَصْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿۶۰﴾ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿۶۱﴾ [النجم].

پیشه و **طه به ری** (پهحه تی خویان لی بیته) فه رموویه تی: خوی گه و ره باس له هاوبه ش بریارده رانی قورپه یش ده کات و ده فه رموویت: ئایا ئیوه به م قورئانه سه رسام ده بن و سه رتان سوڤ ده مینیت، که دابه زیوو به بو موحه ممه د (ﷺ) وه پیده که نن و گالته ی پی ده که ن، وه ناگرین به وه ی که په یمان و به لێن دراوه به سزاو نه شکه نه جی تاوانباران و سه ریچی که ران، وه ئیوه ش سه ریچی که رن، وه بی ناگان و خۆتان سه رقالی رابواردن و بی هۆشی کردووه و گورانی ده لێن . جا نه گه ر گورانی چه لاله ئیتر بوچی خوی گه و ره زه م و سه ر زه نشتیان ده کات !!!

(۱۸) هه‌رکه‌سیک خو به گۆرانییه وه بگریت، ئەوا شایه‌تی لی
وه‌رناگیریت و رەت ده‌کریته‌وه :

پیشه‌وای پایه‌به‌رز ئیمامی شافعی (په‌مه‌تی خوای لی بیّت)
فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ الْغِنَاءَ لَهُوَ مَكْرُوهٌ يُشْبِهُ الْبَاطِلَ وَالْمُحَالَ،
مَنْ اسْتَكْشَرَ مِنْهُ فَهُوَ سَفِيهٌ تُرِدُّ شَهَادَتُهُ) (۲۱) .

واته : گۆرانی بی هوده و ناپه‌سه‌نده ، هاوشیوه‌ی ناپه‌وایی و
ساخته‌یه ، وه هه‌رکه‌سیک زیاده‌په‌وی تیدا بکات و خووی
پیوه بگریت، ئەوا گه‌مژده‌یه و شایه‌تی دانی رەت ده‌کریته‌وه و
لیی وه‌رناگیریت .

(١٩) ههركه سیك خوبه گۆرانییه وه بگریت خراپه کاره :

پیشه‌وای پایه‌به‌رز ئیمامی مالیک (په‌حه‌تی خوی لی بیت) فه‌رموویه‌تی: (**إِنَّمَا يَفْعَلُهُ عِنْدَنَا الْفُسَّاقُ**) (٢٢) .

واته : لای ئیمه ته‌نها خراپه‌کاران خه‌ریکی ئه‌و کاره‌ن

پیشه‌وا ابن‌القیم (په‌حه‌تی خوی لی بیت) فه‌رموویه‌تی:

(**وَلَا يَنْبَغِي لِمَنْ شَمَّ رَائِحَةَ الْعِلْمِ أَنْ يَتَوَقَّفَ فِي تَحْرِيمِ ذَلِكَ، وَأَقْلُ مَا فِيهِ أَنَّهُ مِنْ شِعَارِ الْفُسَّاقِ وَشَارِبِي الْخُمُورِ**) (٢٣) .

واته : شیاو نییه بو هه‌چ که‌سیکی شاره‌زاو ژیریبت و

بوه‌ستییت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که گۆرانی هه‌رام نییه، به‌لکو

به‌لایه‌نی که‌مه‌وه ئه‌وه بزانریت که دروشمی خراپه‌کاران و

ئاره‌ق خۆرانه .

(٢٢) بروانه: تفسیری القُرطُبي [٥٥/١٤] و مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية [٣٢٦/٢٠] وه

إغاثة اللفهان لابن القيم [٢٢٧/١]، وه تبليس إبليس لابن الجوزي [ص ٢٠٥] .

(٢٣) بروانه: إغاثة اللفهان لابن القيم الجوزية [٢٢٨/١] .

(٢٠) خۆشه‌ویستی قورئان و گورانی له دلیکدا کۆ نابیتته‌وه:

چونکه دژی یه‌کن بۆیه پیشه‌وا ابنُ القیم (په‌حمه‌تی خوی لای بیت) فه‌رموویه‌تی:

حُبُّ الْكِتَابِ وَحُبُّ أَلْحَانِ الْغِنَا فِي قَلْبِ عَبْدٍ لَيْسَ يَحْتَمِعَانِ
والله ما سلم الذي هو دأبه أبداً من الإشرāk بِالرَّحْمَنِ
فَإِذَا تَعَلَّقَ بِالسَّمَاعِ أَصَارُهُ عَبْدًا لِكُلِّ فُلَانَةٍ وَفُلَانٍ (٢٤).

واته: خۆشه‌ویستی قورئان و خۆشه‌ویستی ئاوازو گورانی هه‌رگیز له دلی به‌نده‌یه‌کدا کۆ نابنه‌وه .

سویند به‌خوا سه‌لامه‌ت نابیت ئه‌وه‌ی پیشه‌ی ئه‌مه‌یه‌له هاول‌پیراردان بۆ خوی میهره‌بان .

ئه‌گه‌ر پابه‌ند بوو به‌گوێگرته‌وه، ئه‌ی کاته به‌ندی خه‌لکانی بی‌نرخ له‌فلان و فلان .

به‌دنیایی هه‌رگیز نابینیت قورئان و گورانی له‌دلیکدا کۆ بییتته‌وه، بۆیه ئه‌وانه‌ی که گورانیاان لا خۆشه‌ویسته قورئانیاان خۆش ناویت، (وه بیگومان ئه‌گه‌ر که‌سیک قورئانی خۆش

بویت، ئەوا سەرقالی خویندن و لەبەر کردن و تیگەیشتن و کار
 پیکردنی دەبیّت، وە ئەوەی گۆرانی خوێش بویت ئەوا
 بەهەمان شیوە سەرقالی ئاوازنان و گۆرانی وتن و هونەر و...
 هتد دەبیّت)، چونکە دژایەتی لە نێوانیاندا هەیە، بەوەی کە
 قورئان پاکو بیگەر دەو و تەبی خۆی پەرەردگار و حەقە، وە
 پێگەری دەکات لە شوێن کەوتنی هەوا و ئارەزوو، وە فەرمان
 دەکات بە داوین پاکو و پەروەشتی بەرزو جوان... هتد، بەلام
 گۆرانی ووتە شەیتانە و ناحەق و ناپەسەندە و فەرمان دەکات
 بە هەموو کاریکی ناپەسەند و خراپ و لادان لە پێگەری پاست.

(٢١) گورانی وتن و گوێگرتن لیی هوکاره بو کو تای هاتی

ته مه ن به خرا په :

پیشه وا ابن القیم (په مه تی خوی لی بیت) فه رموویه تی:

بَرِّئْنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ مَعْشَرٍ بِهِمْ مَرَضٌ مِنْ سَمَاعِ الْغِنَا
وَكَمْ قُلْتُ يَا قَوْمُ، أَنْتُمْ عَلَى شِفَا جُرْفٍ مَا بِهِ مِنْ بِنَا شِفَا
جُرْفٍ تَحْتَهُ هُوَّةٌ إِلَى دَرَكٍ، كَمْ بِهِ مِنْ عَنَا
وَتَكَرَّرَ النَّصْحُ مِنْهُمْ لَنُذِرَ فِيهِمْ إِلَى رَبَّنَا
فَلَمَّا اسْتَهَانُوا بِنَبِيِّهِنَا رَجَعْنَا إِلَى اللَّهِ فِي أَمْرِنَا
فَعِشْنَا عَلَى سُنَّةِ الْمُصْطَفَى وَمَاتُوا عَلَى تَنَبُّائِنَا (٢٥).

واته : به رین له لای خوا له خه لکانیک که نه خووشی گوێگرتنی
گورانیا ن هه یه ، چه نده وتم ئه ی قه وم ئیوه له سه ر لیواری
که نده لانیکی فشه ل و پوخاوو بی بینا ده ژین، لیواری
که نده لانیکی فشه ل و پوخاو له ژیر زه وییه کی قولدا، تا کو
ژیری ژیره وه چه ند په نجی بو ده داو ماندو ده بوو، زور زور
ئاموژگاریمان ده کرد بو ئه وه ی بیان و مان هه بیت له لای خوا

بۆیان جا کاتیك به ئامۆژگارییه کانمان سوکایه تیان ده کرد، ده گه پراینه وه بۆلای خوا له کاره کانمان ئیمهش له سه ر سوننه تی هه لبرژێردراوین (که پیغه مبه ره (ﷺ) ئه وانیش مردن و له سه ر گۆرانی و موسیقاو ... هتد.

بیگومان ئاده میزاد له ژبانی دونیاد به هه رشتیکه وه سه رقال بیّت هه ر له سه ر ئه وهش ده مریت، وه به دلنیا یی له سه ر هه ر شتیکی ش بمریت، ئه وا له سه ر ئه وه زیندو ده کریته وه، جا ئایا کهس هه یه بلّیت من هه ز ده کهم له سه ر گۆرانی وتن و گو یگرتن له گۆرانی زیندو و بیمه وه، بیگومان نه خیر، بۆیه لی ره وه ده لیم خو ش به ختی بو ئه و که سانه یه که له سه ر قورئان خو یندن و به ندایه تی کردن بو خوا ی گه وره ده مرنو کۆتایی ته مه نیان به کارو کرده وه ی چاک کۆتایی دیت، وه به دب ختیش بو ئه و که سانه یه که له سه ر گۆرانی و موسیقاو ... هتد ده مرن .

حوکمی گورانی نہم سہ رده مه لہ لای زانایان:

پرسیار کرا لہ زاناو پیښه و شیخ ابن باز (رحمته تی خوی لی بیت)

دهرباره ی حوکمی گورانی؟ نه ویش له وه لا مدا فه رمووی:

الاستماع إلى الأغاني لا شك في حرمة و ما ذاك إلا لأنه يجر إلى معاص كثيرة وإلى فتن متعددة، ويجر إلى العشق والوقوع في الزنا والفواحش واللواط ويجر إلى معاص أخرى كشرب المسكرات ولعب القمار وصحبة الأشرار، وربما أوقع في الشرك والكفر بالله على حسب أحوال الغناء واختلاف أنواعه، والله جل وعلا يقول في

كتابه العظيم ﴿وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ

سَبِيلِ اللَّهِ يَغْيِرَ عَلَيْهِ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾

وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ

وَقَرَأَ فَبِشْرَةٍ يُعَذِّبُ إِلَيْهِ ﴿٧﴾ [لقمان] فأخبر سبحانه أن بعض

الناس يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله قرئ ليضل بضم الياء وقرئ ليضل بفتح الياء مع كسر الضاد فيهما، واللام للتعليل والمعنى أنه بتعاطيه واستعاذته لهو الحديث وهو الغناء يجره ذلك إلى أن يضل في نفسه ويضل غيره، يضل بسبب ما يقع في قلبه من القسوة

والمرض فیضل عن الحق لتساهله بمعاصي الله ومباشرته لها، وتركه بعض ما أوجب الله عليه مثل ترك الصلاة في الجماعة وترك بر الوالدين ومثل لعب القمار والميل إلى الزنا والفواحش واللواط إلى غير ذلك مما قد يقع بسبب الأغاني .

قال أكثر المفسرين: (معنی لہو الحديث في الآية الغناء) وقال جماعة آخرون: (كل صوت منكر من أصوات الملاحی فهو داخل في ذلك كالزمار والربابة والعود والكمان وأشباه ذلك وهذا كله يصد عن سبيل الله ويسبب الضلال والإضلال) .

وثبت عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه الصحابي الجليل أحد علماء الصحابة رضي الله عنهم أنه قال في تفسير الآية (إنه والله الغناء وقال إنه ينبت النفاق في القلب كما ينبت الماء البقل) والآية تدل على هذا المعنى فإن الله قال : ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ

الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ

عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ يعني : يعمي عليه الطريق كالسكران ؛ لأن

الغناء يسكر القلوب ويوقع في الهوى والباطل فيعمي عن الصواب إذا اعتاد ذلك حتى يقع في الباطل من غير شعور بسبب شغله بالغناء

وامتلاء قلبه به وميله إلى الباطل وإلا عشق فلانة وفلان وإلى صحبة
فلانة وفلان ، وصداقة فلانة وفلان ﴿وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾ معناه :
هو اتخاذ سبيل الله هزوا ، وسبيل الله هي دينه ، والسبيل تذكر
وتؤنث فالغناء واللغو يفضي إلى اتخاذ طريق الله لهما ولعبا وعدم
المبالاة في ذلك وإذا تلي عليه القرآن تولى واستكبر وثقل عليه سماعه
لأنه اعتاد سماع الغناء وآلات الملاهي فيثقل عليه سماع القرآن ولا
يستريح لسماعه وهذا من العقوبات العاجلة .

فالواجب على المؤمن أن يحذر ذلك وهكذا على كل مؤمنة الحذر
من ذلك ، وجاء في المعنى أحاديث كثيرة كلها تدل على تحريم الغناء
وآلات اللغو والطرب وأما وسيلة إلى شر كثير وعواقب وخيمة
وقد بسط العلامة ابن القيم رحمه الله في كتابه [إغاثة اللهفان]
الكلام في حكم الأغاني وآلات اللغو فمن أراد المزيد من الفائدة
فليراجعه فهو مفيد جدا والله المستعان وصلى الله وسلم على نبينا
محمد وآله وصحبه (٢٦) .

واٲه: گوٲگرتن لہ گورانی ہیچ گومانئیکی تیٲدانئیہ کہ  رامہ، چونکہ گورانی مرؤفہ کان پادہ کیٲشئ بؤ تاوان و سہرپیچی و فیتنہ، وہ پریان دہ کیٲشئ بؤ عیشق و دلداری و کہ وتنہ ناو داوئین پیسیہ وہ،  روہا مرؤفہ کان پادہ کیٲشئ بؤ تاوان و سہرپیچیہ کی تر کہ  ویش خواردنہ وہی سہر خؤش کہ رەکان و قومارو  اورپیہ تی بردارہی خراب و شہ پانگیژ، وہ دہ گونجئیت مرؤفہ کان بخاتہ ناو شیرک و  اوبہ ش بریاردانہ وہ،  ویش بہ گوٲرہی خہ لکی کہ جیاوازن تیٲدا، وہ خوای پەروہ ردگار لہ

قورئانی پیروژدا دہ فہرموئیت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهَوَ
 الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 مُّهِينٌ ۝۶ وَإِذَا نُتِلَّىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن
 فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّرَهُ بَعْدَآبِ أَلِيمٍ ۝۷﴾ [لقمان].

پەروہ ردگار ناگاداری کردوینہ تہ وہ کہ  ہندیٲ لہ خہ لکی ﴿لَهُوَ
 الْحَدِيثِ﴾

دہ کرٲت بؤ گومراکردنی خہ لکی لہ ریگہی خوا، خوئندنہ وہی  و
 ئایہ تہ بہ (ضمة) ی سہر (الیاء) کہ،  روہا بہ (فتحہ) سہر

(الياء) کهو (کسری) (الضاد)، وه (اللام) هکهی بۆ تهعليله،
 واته کهی ئه وهیه که پێیان ده دات و سه رنجیانی بۆلا راده کیشیت،
 وه ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾ گۆرانییه، چونکه ئه وهی گۆرانی ده لیت
 گومپایه و خه لکی پی راده کیشیت و گومپایان ده کات، گومپایه
 به وهی که دلی رهق و نه خۆشه، وه تاوان و سه رپیچی لا ئاسان
 بووه، وازی له زۆریک له واجبه کان هیناوه، وه کو نه چوون بۆ
 نوێژی جه ماعهت، وه چاک نه بوون له گه ل دایک و باوکیدا، هه روه ها
 ده که ویتته ناو یاری قوما رو مه یل و حه زی داوین پیسی و جگه
 له وانه، ئه وانیش هه مووی به هوی گۆرانییه وهیه، بۆیه زۆرینه ی
 زانایانی ته فسیر ده لین: ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾ واتای گۆرانییه، وه
 هه ندیکی تریان ده لین: ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾ هه موو ده نگیک
 ناپه سه ند ئه م ئایه ته ده یگریته وه، وه کو شمشال و زوپناو که مان و
 هاوشیوه کانی خه لکی له پیگه ی خوا لاده دات و گومپایان ده کات،
 وه جیگیر بووه و چه سپاوه له عه بدو ئلای کوری مه سعود (خوای لی
 پازی بیت) که یه کیکه له هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ری خوا
 (ﷺ) که له ته فسیری ئه و ئایه تدا فه رموویه تی: سویند به خوا

گورانییہ، (گورانی دووړووی له دلددا دہروینیټ ھەرودھ کو چوں ناو
گرو گیا دہروینیټ) وه ئایه ته که ش به لگه یه له سهر ئه و واتایه،

﴿لِضَلٍّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ واته: پیگه ی لی دہ گوریت و لی

ئالوز دهکات وه کو سهر خوش، چونکه گورانی دل بی هوش
دهکات و مړوف دهخاته ناو هه واو ئاره زو شتی بی که لک و به تال،

وه راستی و حق ده شاریته وه، ئه گهر که سیك پیوه ی راهاتبیټ و

خوی پیوه گرتبیټ، تاکو ده که ویتنه ناو شتی نارېه واو پړو پوچه وه

به بی ئه وه ی که هه ست به خوی بکات، ئه ویش به هوی سهرقال

بوونی به گورانی، وه دلی پړ ده بیټ له گورانی و هه زو ئاره زو

کردن لی، تاکو فلان که س و فلانه که س عاشق بوونه، وه فلان و

فلانه که س بوون به هاوړی، ئینجا ﴿وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾ واته:

ئه وکه سه پیگه ی خوا به گالته ده زانیټ، تاکو ئه گهر ئایه ته کانی

قورئانی به سهردا بخوینریته وه، ئه وا خوی به گهره ده زانیټ و فیزو

ته که بور ده یگریټ و قورسه له سهری که گوئی لی بگریټ، چونکه

ئه و به گو یگرتن له گورانی راهاتووه، بویه ئه ویش یه کیکه له و

توله و سزایانه که به په له خاوه نه که ی ده چیژیت .

کہ واتہ : پیویستہ لہ سہر ہہ موو مروقیکی باوہردار کہ
 ناگدار بیّت و خوی بیاریزیت لہ گورانی و گوگیرتن لیی.

وہ بہ دلنیاپی فہرمودہی زوری پیغہ مہری خوا (ﷺ)
 ہاتوہ کہ بہ لگن لہ سہر حہرامی گورانی و گورانی بیژی،
 چونکہ ریگہیہ بۆ شہرو خراپہ کاری، وہ ابن القیم (رہحمہتی
 خوی لی بیّت) بہ فراوانی باسی حوکمی گورانی کردوہ لہ
 پہرتووی (إغاثة اللہفان) جا ہر کہ سیّک ئارہ زوی زیاتر
 تیگہ یشتن دہ کات ئہوا با بگہریتہ وہ سہری چونکہ سودی
 زوری تیدایہ.

ہہروہا شیخ ابن باز (رہحمہتی خوی لی بیّت) دہربارہی موسیقا
 ووتویہ تی:

الموسیقی وغیرہا من آلات اللہو کلہا شر وبلاء ، ولکنہا مما یزین
 الشیطان التلذذ بہ والدعوة إلیہ حتی یشغل النفوس عن الحق بالباطل
 ، وحتى یلہیہا عما أحب اللہ إلی ما کرہ اللہ وحرّم فاللّٰموسیقی والعود
 وسائر أنواع الملاہی کلہا منکر ولا یجوز الاستماع إلا وقد صح
 عن رسول اللہ (ﷺ) أنه قال: « لَیْکُونَنَّ مِنْ أُمَّتِیْ أَقْوَامٌ یَسْتَحِلُّونَ

الْحَرِّ وَالْحَرِيرِ وَالْخَمْرِ وَالْمَعَازِفِ » والحر هو: الفرج الحرام - يعني الزنا - والمعازف هي: الأغاني وآلات الطرب .

وأوصيك وغيرك من النساء والرجال بالإكثار من قراءة القرآن الكريم والاستماع لبرنامج [نور على الدرب]، ففيهما فوائد عظيمة وشغل شاغل عن سماع الأغاني وآلات الطرب، وفق الله الجميع لكل ما يحب ويرضى إنه سميع مجيب (٢٧).

واته: موسیقاو هاوشیوه کانی و ئامیره جوراو جوره کانی هه مووی شه پوو به لایه، به لام شهیتان دهی پازینیته وه بۆ ئه وهی بانگه شهی خه لکی بۆ بکات و سه رقالیان بکات به ناره واو ناحه قو راستی و حه قیان لی بشاریته وه، هه روه ها بۆ ئه وهی بیان خافلینیت له وانهی که خوی گه وه پیی خوشه بۆ ئه وانهی که لای خوی گه وه ناپه سه ندو نه ویستراوه، بۆیه موسیقاو هه موو ئامیره هاوشیوه کانی ناپه سه ندو نه ویستراوه له شه رعی ئیسلامدا، وه به هیچ شیوهیه که دروست نییه گوئی لی بگیریت، چونکه پیغمبه ری خوا (ﷺ) هه رموویه تی:

« لِيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَخْلُونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ
وَالْمَعَارِفَ ... » .

واته : له ئوممه تی مندا که سانیك پهیدا ده بن داوین پیسی و
ئاوړیشمو ئاره قو مه ی و سازو زورناو موسیقا به ه لال
ده زانو و ه لالی ده که ن .

جا ئامۆزگاری موسولمانان ده که م (پیاوان و ئافره تان) که زۆر
گوئی له قورئانی پیروژ بگرن، چونکه سودی زۆری ههیه و ئیتر
هیچ که سیك سه رقالی گورانی و موسیقا نابیت، خوای گه وره
ته و فیقی هه موو لایه ک بدات بو ئه وهی که خوئی پیی
خۆشه (۲۸) .

چاره سەر

لەوانە یە زۆریک لە خەلکی بلیت چۆن دەتوانم واز لە
گۆرانی و گۆیگرتنی بهێنم، لە کاتی کدا من خوم پێوە گرتوو و
چوووە تە ناو دڵمەو، منیش دەلیم چەند رێگە یەك هەیه
ئەگەر جیبە جیبی بکهیت، ئەوا بهویستی خۆی گەورە پرگارت
دەبێت و دوور دەکەوێتەو ئیی، ئەوانیش .

یەكەم: تەوبە کردن: بەو هی بگه پێتەو بۆلای خۆی
گەورە و تەوبە یەکی نە صوح بکهیت: خۆی پەرور دگار
دەفەر مووێت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ

يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ [آل عمران].

واته: ئەوانەش کە تاوان یان گوناھێنک ئەنجام دەدەن،
یاخود ستم لە خۆیان دەکەن و دوا یی بە خۆیاندا دەچنەو و
سزای خوا دێتەو یادیان، ئەوسا داوای لیخۆشبوون دەکەن ،
جا کێ هەیه کە لە گوناھان خۆش ببێت جگە لە خوا؟!

هه‌روه‌ها له‌سه‌ر گونا‌هو تاوانیان به‌رده‌وام نابن، له کاتی‌کدا ده‌زانن ئه‌وه تاوانه .

دووهم: دوعاو پاران‌ه‌وه له خ‌وای گه‌وره، پ‌ی‌ویسته له خ‌وای گه‌وره بپ‌ار‌پ‌یته‌وه تا‌کو له‌و به‌ل‌ایه بت پ‌ار‌ی‌ز‌ی‌ت، وه ج‌ار‌ی‌کیان پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به موع‌ادی فه‌رم‌وو: ئه‌ی موع‌اذ سو‌ین‌د به‌خوا تۆم خ‌ۆش ده‌و‌ی‌ت، ب‌ۆیه هه‌میشه له د‌وای نو‌ی‌ژه‌کانت ب‌ل‌ی: (اللَّهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ) (۲۹) .

واته: ئه‌ی خ‌وایه یارمه‌تیم ب‌ده له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی یادی تۆ ب‌که‌م و سو‌پ‌است ب‌که‌م و به‌ج‌وانی بت په‌رستم .

ب‌یر ب‌که‌ره‌وه ب‌زانه پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چ‌ۆن ئامۆزگاری ها‌وه‌له‌کانی ده‌کات به‌وه‌ی که دا‌وای یارمه‌تی له خ‌وای گه‌وره ب‌که‌ن ب‌ۆ ج‌ی به‌ج‌ی‌کردنی په‌رسته‌شه‌کانیان، چ‌ونکه ئه‌گه‌ر م‌ر‌ۆف خ‌وای گه‌وره یارمه‌تی نه‌دات ئه‌وا ه‌ی‌چی پ‌ی ناک‌ر‌ی‌ت .

سییهم: دوور که وتنه وه لهو که سانهی که گورانی ده لێن و گوی ئی ده گرن، چونکه له گه له هه رکه سییدا هه لێ و کهوت بکهیت و بیکهیت به هاوپی و دوستی خۆت، ئه و تۆش وهك ئه و سهیر ده کریت، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویهتی: (الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ) (٣٠).

واته: مرۆف له سهیر دینی خۆشه و یست و هاوپی که یه تی، جا با هه ریه که له ئیوه بزانیته کی ده کات به هاوپی و هاوه لی.

چواره م: له ناو بردنی هه موو کاسیته گورانییه کان، یان هه مووی بسپه وه و قورئان و وتاری تیدا تۆمار بکه.

پینجه م: په یوه ست بون به زیکرو یادی خوای گه وره وه به تاییه تی قورئان خویندن، چونکه خۆشه و یستی قورئان و خۆشه و یستی ئاواز و گورانی به هیه شیوهیه که له دلێکدا کو نابنه وه.

شه شه م: بیر کردنه وه له سهر ئه نجامی گوناھو تاوان و سهر پیچی و سزاو تۆله که ی، چونکه هه ر مروفیکی ژیر ئه گهر بزانی ت شتی ک زیان و سزاو تۆله ی هه یه، ئه وا خوی لی به دور ده گری ت.

هه وه م: باوهرداری خوشه ویست: ئایا تو ئاسووده ی که گوی ده گری ت له گورانی، بیگومان نه خیر، ده زانی ت بو؟ چونکه تو باوهرداری ت، وه باوه پدار هه رگیز به تاوان و سه ریچی ئاسووده ناییت .

هه شته م: له سه ره تاوه گران و قورسه، به لام پیویسته نه فسی خۆت بشکی نیت و ریگری لی بکهیت، وه بیر له و ئایه ته ی خوی پهروه ردگار بکه یته وه که ده فه رموویت:

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ

الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ [النازعات].

واته: وه ئه و که سه ی که ترسابی ت له گه وره یی پهروه ردگاری و جلّه و گیری نه فسی خوی کردبی ت له ئاره زوی خراپه، ئه وا بیگومان به هه شت جیگایه تی .

جيا كردنه وه يه كه له گورانى:

هر دوو زاناي پايه بهرز ابن الجوزى و شيخي ئه لباني^(٣١)

(په حمه تى خوايان لى بيت) ده فهرموون: سرود بى ئاميره كانى

موسيqa له هه نديك كاتدا دروسته، به لام به مه رجيك دووربيت

له تيكه ل بوونى پياوو ژن، وه موسيqaو زورناو شمشالي

له گه لدا نه بيت، هه روه ها زياده مه سره فى تيذا نه كريت، وه

نابيت مروف پى يه وه سه رقال بيت، وه نابيت وشه ي ناشرينو

بى واتاي تيذا بيت، وه نابيت به سه ر ئافره ت و شان و بال و ...

هتد بو تريت، ئه وه حاله تانه ش بريتين له:

يه كه م: سرود وتن له پوژى جه ژندا، ئه ويش به و مه رجانه ي

كه باسكران .

دوو وه م: سرود وتن له كاتى ژن هيئاندا، وه ده ف ليidan كه

ئه ميش تايبه ته به جاريه و كه نيزه ك .

سييه م: سرود بو ليخوپرينى وشتر و گورج كردنه وه ي، وه ئه م

جوړه به بى جياوازي لاي زانايان دروسته و ريگه پيدراوه .

(٣١) پروانه: تلييس إبليس [ص ٢٧٥] و تحريم آلات الطرب للشيخ الألباني [ص ١٢٩].

چوارہم: سرود بۆ حسانہ و ہ نہمانی بیّ تاقہ تی بوتریّت،

وہک ئہوہی کہ ہاوہ لہ کان لہ غہ زای خہندہ ق دەیان وت .

پینجہم: سرود کاروانی حاجیان لہ کاتی چوون بۆ حج

دہیلین، ئہویش و ہسفی مہ دینہ و مہ ککە و کہ عہ و زہ مزہم

دہکەن .

وہ بہ دُنئیایی ہہ موو ئہوانہی کہ باس کران بہ لگہی

صحیحیان لہ سہرہ .

دہگونجیّت پرسیاریک بکریّت، نایا سرودی

ئیسلامی حوکمی چیہ؟

ئیمہش بۆ وەلامی ئەم پرسیارہ دہچینہ خزمەت چوار زاناو

پیشہ وای ئەم سہردہمہ ئہوانیش: (شیخ الألبانی و شیخ ابن

باز و شیخ ابن عثیمین و شیخ صالح الفوزان)، چونکہ ئہوان

لہم سہردہمہی ئیمہدا ئاگاداری سرودہکانن کہ بہچ شیوازیک

دہوترین .

يه كه هم: شيخى فهرمووده ناسى هاوچه رخ و سه رده هم: محمد

ناصردين الألباني (رهحمتهى خوائ لى بيت) .

س/ ما حكم الأناشيد (أو أناشيد دينية)؟

ج/ هذه الأناشيد تسمى اليوم بغير اسمها (أناشيد دينية)، بينما لا يوجد في الإسلام أناشيد دينية، لكن يوجد في الإسلام شعر بلا شك! يقول الرسول (ﷺ) في بعضه: **(إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ لِحِكْمَةً)**، أما أن نتغنى بأشعار ونسميها أناشيد، وأناشيد دينية، فهذا شيء لا يعرفه سلفنا الصالح إطلاقاً، وهذا في الواقع له علاقة بمبدأ كنا تحدثنا عنه قريباً في بعض جلساتنا هنا، وهو يتلخص باعتقاد ما يدندن حوله العلماء في مثل هذه المناسبة: وكل خير في اتباع من سلف، وكل شر في ابتداء من خلف، فلم يكن من عادة السلف أن ينشدوا أناشيد ويسموها دينية، ولا سيما إذا اقترن بها بعض الآلات الموسيقية كالدف، وأنكر من ذلك أن نأتي بأذكار يقترن بها بعض الآلات الموسيقية-أيضاً- ونسميها (ذكرًا) وليس هو من الذكر الإسلامي في شيء .

خلاصة القول: ليس هناك أناشيد دينية، وإنما هناك أشعار لطيفة في معانيها، يجوز أن يتغنى بها إما انفراداً وإما في بعض الاجتماعات كالعرس، وكما جاء من حديث عائشة (رضي الله عنها) أنها أقبلت من

عرس للأنصار، فسألها الرسول: (من أين؟ قالت: من عرس للأنصار، قال (ﷺ) لها: هل غنيتم لهم؟ فإن الأنصار يحبون الغناء، قالت: ماذا نقول يا رسول الله؟ قال (ﷺ): أتيناكم أتيناكم فحيونا نحييكم... ولولا الخنطة السمرء لم تسمن عذاراكم).

انظروا الشعر العربي التزيه، ليس فيه شيء من الكلام الذي لا يليق، فهو شعر، ولكن ليس شعراً دينياً، بل شعر ترويح عن النفس بكلام مباح (٣٢).

پ/ حوکمی سرودی ئاینی چیییه؟

و/ ئەم سرودانه که ناو ده برین به جگه له ناوی خۆیان (سروده ئاینیه کان)، له کاتی کدا سرودی ئاینی له ئیسلامدا نییه، به لام له ئیسلامدا دروشم هیه به بی گومان، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) واته: به راستی هه ندیک شیعو هۆنراوه وتهی جوان و په ندو ئامۆژگاری تیدییه، جا ئە گهر گورانی بلێین و ناوی لی بنیین سرود یان سروده ئاینیه کان، ئە وه شتی که پی شینه کانمان نه یان بووه به هیچ شیوه یه ک، وه

ئەمەش لە راستیدا پەيوەندی ھەيە بە بنەمايەكەوہ كە پيشتر
 وتو ويژمان لەسەر كردووہ لەم نزیکانەدا، لەھەندیک لە
 دانیشتنەکانماندا، وە ئەویش بە پوختی لە برۆی زانایاندا
 بەدەوری ئەم بۆنەو یادانەدا، وە ھەموو خێرو چاکەيەك لە
 شوین كەوتنی پيشینانە، وە ھەموو خراپەو زیانیكیش لە
 داھینانی پاشیناندايە، بۆيە لە عورف و عادەتی پيشین
 نەبووہ كە سرودبلین و ناوی لیبنین سرودە ئاینیەکان،
 بەتایبەتی ئەگەر ھەندیک لە ئامیرە موسیقاکانی پيوہ
 ببەستریتەوہ وەكو دەف، وە لەوہش ناپەسند تر ئەوہيە كە
 زیكرەکان بێت و ھەندیک لە ئامیرەکانیشی پيوہ
 ببەستریتەوہ، جا ناو بنریت: زیكرو یاد، ئەمە بەھیچ
 شیوہيەك لە زیكرو یادی ئیسلامی نییە .

پوختەي قسە: بەھیچ شیوہيەك سرودی ئیسلامی نیە، بەلكو
 دروشمی جوان و باش ھەيە لەواتادا، دروستە بوتریت، جا بە
 تەنھا بێت یا ن لە ھەندیک كۆبوونەوہكاندا وەكو ژن
 گواستنەوہ، ھەروەك چۆن لە ھەرموودەكەي عائیشە (خوای ئی

پازى بيت) هاتوو كه كچيكي ئه نصارى شوى كرد، جا پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهمووى له كوي بوو؟ عائيشه فهمووى: له شايي ئه نصاريه كان بووم، پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهمووى: ئايا گورانيتان بو ووت؟ چونكه به راستى ئه نصاريه كان هزيان به گورانپه، عائيشه فهمووى: چى بليين ئه پيغه مبهري خوا (ﷺ)؟ فهمووى: هاتينه وه لاتان هاتينه وه لاتان سلاومان لى بكنو سلاوتان لى ده كين، وه ئه گهر گه نى بوړ نه بوايه كچانتان قه له وه نه ده بوو (٣٣).

جا سه يري شيعرو هونراوه ي عه ره بى بكه به هيچ شيوه يه ك وشه ي ناب په سه هندو ناشرينى تيدا نيه، ئه وه شيعرو هونراوه يه، به لام شيعرو هونراوه ي ئاينى نيه، به لكو شيعرو هونراوه ي شاد كردن و ئاسوده ي نه فسه به وشه ي شياوو پيگه پيدراو .

(٣٣) بيگومان ئه مهش تايبه ته به كه نيزه ك و كيژوله ي بچو كه وه كه بو خويان ده بليين، وه ناش بيت له ناو پياواندا بليين و تنكه لى يه كترى بين .

دووهم: شیخی فه رمووده ناسی هاوچه رخ و سه ردهم فه قیه: **عبد**

العزیز بن عبد الله بن باز (په حمه تی خوی لی بیټ) .

س/ حکم استماع الأناشید الإسلامية؟

ج/ الأناشید تختلف فإذا كانت سليمة ليس فيها إلا الدعوة إلى الخير والتذكير بالخير وطاعة الله ورسوله والدعوة إلى حماية الأوطان من كيد الأعداء والاستعداد للأعداء، ونحو ذلك، فليس فيها شيء. أما إذا كان فيها غير ذلك من دعوة إلى المعاصي واختلاط النساء بالرجال أو تكشفهن عندهم أو أي فساد كان فلا يجوز استماعها^(٣٤) .

پ/ حوکمی گوښگرتن له سروده ئیسلامیه کان؟

و/ سروده کان جیاوازن، جا ئەگەر باش و واتا دار بیټ، وه جگه له بانگه واز بۆ خیر و بیر هیئانه وه و گوښرایه لی خوی گه و ره و پیغه مبه ره که ی بیټ، وه بانگه واز بیټ بۆ پارێزگاری نیشتمان و ولات له فیلی دوژمنان، وه خو ئاماده کردن بۆ به ره نگار بوونه وه ی دوژمنان... هتد، ئەوا هیچی تیدا نییه، به لام ئەگەر جگه له مانه ی تیدابو و به وه ی که بانگه شه بۆ تاوان و خراپه کاری و تیکه لاوی پیاوان و ئافره تان، یان خوډه رخستنی ئافره ت، یان هه ر خراپه کارییه ک، ئەوا دروست نیه گوښگرتن لی.

(٣٤) بروهانه: مجموع فتاوی العلامة عبد العزیز بن باز رحمه الله [٣/٤٣٧] .

سیییه م: شیخی ئوصولی و فیه قیهی هاوچه رخ و سهرده م:

محمد بن صالح العثیمین (پهحمه تی خوی لی بیت) .

س / ما رایکم فی الأناشید الإسلامية؟

ج / أرى الأناشيد الإسلامية تغيرت عن مجراها سابقاً، كانت بأصوات غير فاتنة، لكنها صارت الآن بأصوات فاتنة، وأيضاً فحمت على أنغام الأناشيد الحبيثة الفاسدة، وقالوا: إنها تصحبها الدف، وهذا كله يقتضي أن الإنسان ينبغي أن يتعد عنها، لكن لو جاءنا إنسان ينشد أناشيد لها هدف وليس فيها شيء من سفاسف الأمور وبصوته وحده بدون آلات لهو، هذا لا بأس به وقد كان حسان بن ثابت ينشد الشعر في مسجد النبي (ﷺ) (٣٥).

پ / ئایا راو بوچوونی ئیوه له سهه سروده ئیسلامیه کان چی یه؟

و / من وا ده بینم که سروده ئیسلامیه کان گوران له گهل ئهوانی پیئشوو، جاران به دهنگی گومرایی و سهه رگهردانی نه بوو، به لام ئیستا به دهنگی گومرایی و سهه رگهردانییه،

هه روده ها گه وره کراوه ته وه وه له سهر گورانی سروده کان که پیسو خراپن، وه وتراوه ده فی له گه لدايه، وه ئەمەش هه مووی ئەوه ده گریتته وه که مرقه خوئی لی به دور بگریت، به لام ئەگه ر مرقیق سرود بلیت و ئامانجیکی هه بیّت، وه هیچ شتیکی خراپی تییدا نه بیّت و به دهنگ و به بی ئامیره کانی گورانی، ئەوا هیچی تییدا نییه و دروسته، وه حه سانی کوپی ثابت (خوای لی پازی بیّت) شیعوو هؤنراوه ی وتوو له مزگه وتی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) .

هه روده ها له فه توایه کی ترده که پرسیاری لی ده که ن به م شیوه یه :
 س / هل يجوز للرجال الإنشاد الإسلامي ؟ وهل يجوز مع الإنشاد
 الضرب بالدف لهم ؟ وهل الإنشاد جائز في غير الأعياد والأفراح ؟
 ج / الإنشاد الإسلامي إنشاد مبتدع، يشبه ما ابتدعته الصوفية،
 ولهذا ينبغي العدول عنه إلى مواعظ القرآن والسنة، اللهم إلا أن
 يكون في مواطن الحرب ليُستعان به على الإقدام، والجهاد في سبيل
 الله تعالى، فهذا حسن، وإذا اجتمع معه الدُف كان أبعد عن
 الصواب (٣٦) .

پ/ ئایا دروسته بۆ پیاوان سرودی ئیسلامی بڵێن؟ وه ئایا دروسته له گهڵ سرود لی دانی دهف؟ وه ئایا دروسته سرود جگه له جهژن و بۆنه کاند؟

و/ سرودی ئیسلامی سرودیکی داهینراو و بیدعهیه، خو جواندنه به داهینراوهکانی دهرویشهوه، جا له بهر ئه مه پێویسته وازی لی بهینریت و دور کهوتنه وه لی، گه پانه وه بۆ ئامۆژگاریهکانی قورئان و سوننهت، مه گهر تهنها سرود له کاتی جهنگ پشتی پی ببه ستریت ئه ویش بۆ به ره و پیش چوون، وه خهبات کردن له پیناوی خوای پهروهردگارا، ئه مه یان چاکه و هیچی تیدا نییه، وه ئه گهر سرود دهفی له گهڵ بوو، ئه وا دووره له پیکان و راستی .

چوارہم: زاناو فہ قیہی هاوچہ رخ و سہ ردہم شیخ : صالح بن

فوزان الفوزان (خوی گہ ورہ بیپاریخت) .

س / ما حکم التسمیة بـ (الأنشید الإسلامية أو أنشید دینیة)؟

ج / ما کثر تداوله بين الشباب المتدينين من أشرطة مسجل عليها أنشید، بأصوات جماعیة یسمونها (الأنشید الإسلامية) وهي نوع من الأغاني، وربما تكون بأصوات فاتنة، وتباع في معارض التسجيلات مع أشرطة تسجيل القرآن الكريم، والمحاضرات الدينية، وتسمیة هذه الأنشید بأنها (أنشید إسلامیة) تسمیة خاطئة؛ لأن الإسلام لم یشرع، لنا الأنشید، وإنما شرع لنا ذکر الله، وتلاوة القرآن، وتعلّم العلم النافع، أما الأنشید فهي من دین الصوفیة المبتدعة، الذین اتخذوا دینهم هواً ولعباً، واتخاذ الأنشید من الدین فیہ تشبه بالنصارى، الذین جعلوا دینهم بالترانیم الجماعیة والنعومات المطربة، فالواجب الحذر من هذه الأنشید، ومنع بیعها وتداولها، علاوة علی ما قد تشتمل علیہ هذه الأنشید من تهیج الفتنة بالحماس المتهور، والتحریش بین المسلمین. وقد یستدل من یروج هذه الأنشید:

بأن النبي (ﷺ) كانت تُنشد عنده الأشعار، ويستمع إليها، ويقرأها، والجواب عن ذلك: أن الأشعار التي كانت تُنشد عند رسول الله (ﷺ) ليست تُنشد بأصوات جماعية على شكل أغاني، ولا تُسمى (أناشيد إسلامية)، وإنما هي أشعار عربية، تشتمل على الحكم، والأمثال، ووصف الشجاعة والكرم، وكان الصحابة ينشدونها أفراداً لأجل ما فيها من هذه المعاني، ويُنشدون بعض الأشعار وقت العمل المتعب كالبناء، والسير في الليل في السفر، فيدل هذا على إباحة هذا النوع من إنشاد في مثل هذه الحالات خاصة، لا على أن يُتخذ فناً من فنون التربية والدعوة، كما هو الواقع الآن؛ حيث يُلَقِّن الطلاب هذه الأناشيد، ويُقال عنها: (أناشيد إسلامية)، أو (أناشيد دينية)، وهذا ابتداع في الدين، وهو من دين الصوفية المبتدعة؛ فهم الذين عُرف عنهم اتخاذ الأناشيد ديناً، فالواجب التنبيه لهذه الدسائس، ومنع بيع هذه الأشرطة؛ لأن الشر يبدأ يسيراً، ثم يتطوّر ويكثر إذا لم يبادر بإزالته عند حدوثه (٣٧).

پ/ ئایا حوکمی ناوانان بـ) سروده ئیسلامیه‌کان یاخود سروده ئاینیه‌کان (چیه؟

و/ ئه‌وه‌ی که زۆر لای گه‌نجه‌ خواناسه‌کان ده‌ستاو ده‌ست ده‌کات کاسیتی سروده ئیسلامیه‌کانه، به‌ده‌نگی کۆمه‌لێ ناویان ناوه‌ سروده ئیسلامیه‌کان، که ئه‌میش جوړیکه‌ له گۆرانی، وه‌ ده‌گونجیت به‌ده‌نگی تیکده‌رو خراپ بیت، جا ئه‌مانه‌ ده‌فرۆشریت له‌ دوکان و تۆمارگه‌کاندا له‌گه‌ل کاسیتی قورئانی پیروژدا، وه‌ له‌گه‌ل وتارو کۆره ئاینیه‌کاندا، جا ناوانانی ئه‌م سرودانه به‌ سروده ئیسلامیه‌کان ناوانانیکی هه‌له‌یه، چونکه ئیسلام ریگه‌ی سروده‌کانی پی نه‌داوین، به‌لکو ریگه‌ی داوه به‌ زیکرو قورئان خویندن و فیربوونی زانیاری به‌سود، وه‌ سروده‌کان له‌ ئاینی ده‌رویشه‌ موبته‌دیعه‌کانه، ئه‌وانه‌ی که ئاینه‌که‌یان کردووه به‌ گالته‌و گه‌پو یاری کردن، هه‌روه‌ها دانانی سرود له‌گه‌ل ئایندا خۆ چواندنه به‌ گاواره‌کانه‌وه، ئه‌وانه‌ی که ئاینه‌که‌یان کردووه به‌ یاری کۆمه‌ل و گۆرانی و موسیقا، بۆیه‌ دروکه‌وتنه‌وه‌و خۆ

پاریزی لهو سرودانه پێویسته، وه پێگری له فروشتن و دهست به دهستکردنی، سه ره پای ئه وهی که ئه و سرودانه هۆکارن بۆ خراپه کاری و فیتنه و چه ماسه ت و سه ره گهردانی، شه پرو یه خه گرتن له نیوان موسلماناندا، وه ئه وه ده کهن به به لگه که شاعیره کان سرودیان وتوو له لای پێغه مبه ری خوا (ﷺ)، وه ئه ویش گوئی لی گرتوون و دانی پێداناوه و رازی بووه، وه لام بۆ ئه وه: ئه وه یه که شاعیره کان ئه وانه ی که شیعو هۆنراوه یان ده وت لای پێغه مبه ری خوا (ﷺ) شیعو هۆنراوه یان نه وتوو به دهنگی کۆمه لی و له سه ر شیوازی گۆرانی، وه ناویان نه ناوه به سروده ئاینیه کان، به لکو ئه وه هۆنراوه و دروشمی عه ره بی بووه، که دانایی و وته ی جوان و پر بایه خی له خۆ گرتوو، وه وه صفی ئازایه تی و پێز بووه، وه هاوه له کان هۆنراوه و شیعیان وتوو له بهر ئه وه ی واته دار بووه، وه هه ندیک جار شیعو هۆنراوه یان وتوو له کاتی ئیش و کاردا که ماندوو بونه، ههروه ها کاتی که به شه و سه فه ریان کردوو، ئه مه ش به لگه یه له سه ر چه لالی ئه م جوهره یان له و کاته تایبه تیانه دا،

نهك بکریٲ به هونه ر له هونه ره پهروه ده‌یه‌یه‌کانی بانگه‌وان،
هه‌روه‌کو ئیستا که هه‌یه، که گه‌نج و خویندکاره‌کان فی‌ری
سروده‌کان ده‌کرین، جا پیی ده‌لین: سروده ئیسلامیه‌کان یان
سروده ئاینیه‌کان، وه ئه‌وه‌ش بیده‌و داهینراوه له ئایندا، له
دینی ده‌رویش و بیده‌هه‌ چیه‌کانه، ئه‌وانه‌ی که سروده‌کانیان
کردوه به ئاین، بۆیه پی‌ویسته وشیار کردنه‌وه له‌و
ئاژاوه‌گیرانه، وه ریگری له فروشتنی ئه‌و کاسیه‌تانه، چونکه
ئاژاوه‌و شه‌ر به ئاسانی ده‌ست پیی ده‌کات، پاشان گه‌شه
ده‌کات و زۆر ده‌بیٲ، ئه‌گه‌ر ده‌ست پی‌شخه‌ری نه‌کریت له
لابردن و نه‌هیشتنی له‌کاتی پرودانی .

لەو فەتوایانەی کە رابووورد بۆمان دەر دەرکەوت کە سرودی ئایینی شتیکی داهینراوە و پێشتر نەبوو بە لکو تازە هاتۆتە کایەو بە لām نەگەر بخڕیتە قالبی شیعرەو نەوا پێویستە چەند شتیکی تێدابیت تاکو لە گۆرانی حەرام جیا بکڕیتەو، ئەوانیش:

- (۱) دەبیّت وشەو پستەکان ئایینی بیّت .
- (۲) نابیّت بە دەنگی ئافرەت بیّت .
- (۳) نابیّت بە سەر ئافرەتدا بووتریّت .
- (۴) نابیّت موسیقا و زورپاودەف و ئامیرە موسیقاکانی تێدابیت.
- (۵) نابیّت هۆکار بیّت بۆ واز هێنان لە قورئان خویندن و فیربوونی زانست و زانیاری .
- (۶) دەبیّت مەبەست لیّ خو گورج کردنەو بیّت لە ئیش و کاردا ئەمیش کاتیّ ئیشت لە سەر گران بیّت.
- (۷) نابیّت هۆکاری بیّت بۆ لە دەستدان و فەوتانی فەرزەکان و پێگەری لە کاری خراپە .
- (۸) نابیّت وەکو شیوازی گۆرانی خراپەکاران بیّت، واتە نابیّت خو بچوینریّت بە وانەو، واتە: (سەر لەقان و چەپلە لێدان و فیکە لێدان و قاچ بە زەویدانان و ... هتد تێدابیت) .
- (۹) نابیّت باس لە خوێشەویستی و عیشق و دلاری بکات .

دوو بیرخستنهوه بو براو خوشکی موسلمانم:
یه که میان: ئیمه بو نهوه دروست نه کراوین که گۆرانی بلیین و
گویی لی بگرین .

ئەو موسولمانانی به پێزو خوشه ویست: ئەو هی که ده بیئت
هه میشه بیکهینه پیش چاوت ئەو هی که تو وه ک گهشتیارێک
وایت له م دنیا به دا، وه ده گوێزریته وه بو قیامهت، جا ئەو
پێگایه ش دوورو درێژو ناپهحه ته، وه پێویسته تویشوو یه ک
ئاماده بکهیت بو ئەو گهشته، له خواردن و خواردنه وه
پووناکی پێگه، خواردن و خواردنه وه که ته قواو له خوا ترسی
یه، وه پوناکی پێگه زانسته .

وه بێگومان خوای گه وره ئیمه ی دروست کردووه بو
عیبادهت، نه ک بو موسیقاو گۆرانی وتنو گوێگرتن لیان،
هه ره کو ده فهرموویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات] .

واته: جنۆکه و مرۆفه کانم ته نیا بو ئەوه دروست کردون
که به ته نیا من بپه رستن. جا تو بو ئەوه دروست نه کراوی

به‌رده‌وام یاری بکه‌یت و رابوێریت و که‌یف و سه‌ما بکه‌یت،
 به‌لکو بۆ به‌ندایه‌تی و په‌یامیکی زۆر گه‌وره‌ هاتووێته‌ به‌وون،
 که‌ ئه‌ویش خوا په‌رسته‌یه‌، جا ئایا ئه‌و په‌یامه‌ت هه‌یانه‌ ته‌
 جی و هه‌ستاویت به‌ جی به‌جیکر جنی ئه‌و مه‌به‌سته‌، یان ژیا نی
 خۆت وێران کردووه‌ و له‌ یاری و گه‌مه‌ و گۆرانی و رابواردن
 به‌فیرۆت داوه‌.

دووهمیان: ئەوانە ی که گوی له گۆرانی و موسیقا ناگرن:

خوای گه‌وره لییان پازیه و ده‌یان خاته به‌هه‌شتی پان و به‌رینه‌وه و حۆرییه‌کان له به‌هه‌شتدا گۆرانیان بۆ ده‌لێن .

پیش‌ه‌وا موحه‌مه‌دی کوپی مونکه‌دیر (په‌حمه‌تی خوای لی بی‌ت)

ده‌فه‌رموویت: « بَلَّغْنِي: أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ

عِبَادِي الَّذِينَ كَانُوا يُنْزَهُونَ أَنْفُسَهُمْ وَأَسْمَاعَهُمْ عَنِ اللَّهِ وَمَزَامِيرِ

الشَّيْطَانِ؟! أَحَلُّوهُمْ رِيَاضَ الْمَسْكِ، وَأَخْبِرُوهُمْ أَنِّي قَدْ أَحْلَلْتُ

عَلَيْهِمْ رِضْوَانِي » (٣٨).

واته: بۆیان گێڕامه‌وه که خوای په‌روه‌ردگار له پۆژی دوا‌ییدا

ده‌فه‌رموویت: له‌کوین به‌نده‌کانی من ئەوانه‌ی نه‌فس و گوئی

خۆیان پاک پ‌اگرتووه له‌ گ‌الته‌وه گه‌پ و جوژه‌له‌ی شه‌یتان،

ئەوانه‌ نیشته‌جیی باخه‌کانی به‌هه‌شت بکه‌ن و پ‌ییان پ‌اگه‌یه‌نن

که‌من لییان پ‌ازیم .

هه‌روه‌ها له‌ ناو به‌هه‌شتدا حۆرییه‌کان گۆرانیان بۆ ده‌لێن:

پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ أَزْوَاجَ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيُغْنَيْنَ

أَزْوَاجَهُنَّ بِأَحْسَنِ أَصْوَاتٍ مَا سَمِعَهَا أَحَدٌ قَطُّ إِنَّ مِمَّا يُغْنِيَنَّ: نَحْنُ
الْخَيْرَاتُ الْحَسَنُ، أَزْوَاجُ قَوْمٍ كَرَامٍ، يَنْظُرُونَ بِقُرَّةِ أَعْيَانٍ .
وَإِنَّ مِمَّا يُغْنِيَنَّ بِهِ: نَحْنُ الْخَالِدَاتُ فَلَا يُمْتَنُّهُ، نَحْنُ الْآمَنَاتُ فَلَا
يَخْفَنُهُ، نَحْنُ الْمُقِيمَاتُ فَلَا يَطْعَنُهُ (٣٩) .

واته: حۆرییهکان که هاوسه‌ری می‌رده‌کانیان له ناو
به‌هه‌شتدا، به‌خۆشترین ده‌نگ گۆرانی ده‌لێن بو
می‌رده‌کانیان، که هیچ که‌سیک گویێ لێ نه‌بووه وه‌ ئه‌وه‌ی که
ده‌یڵێن:

ئێمه‌ باشترین ئافره‌تانین، خێزانی قه‌ومی پێزگیراوانین، به‌
چاوی په‌زنامه‌ندی بۆیان ده‌پوانین .
هه‌روه‌ها له‌وانه‌ی که ده‌یڵێن: ئێمه‌ین ده‌ژین و نامرین، ئێمه‌ین
که هه‌مین و ناترسین، ئێمه‌ین لێره نه‌شته‌جێین و هه‌رگیز ده‌ر
ناکریین .

له کوتایدا: ئەوان دەلێن و ئیمەش دەلێن

ئەوان دەلێن: گورانی حەلەو بەلگە یەك لە سەر حەرامی ئی نییە!

ئیمەش دەلێن: خوای پەرەردگار دەفەر موویت:

﴿وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِ لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ

عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ [لقمان].

واتە: كەسانیك هەن لە خەلكی ئارەزووی ووتە ی بێ سودن

و هەك گورانی و ئاواز، وە دەیکەن بۆ لادان لە پڕیگە ی خودا و

گالته جاری، ئەو كەسانە سزایەکی ئابرو بەریان بۆ هە یە .

ئەوان دەلێن: گورانی وە سیلە یە بۆ بانگخوازی!

ئیمەش دەلێن: پێشەوا ابن تیمیة (پەحمەتی خوای لی بیّت)

فەر موویە تی: (كُلُّ مَا نُهِِيَ عَنْهُ "أَوْ" كُلُّ مَا حُرِّمَ "أَوْ" كُلُّ مَا

خَالَفَ نَصَّ النُّبُوَّةِ فَهُوَ ضَلَالَةٌ) (٤٠).

واتە: هەموو پڕیگە لیگیراویك، وە هەموو حەرامیك، وە هەموو

شتیك كە پێچەوانە ی دەقی فەر موودە ی پێغەمبەر (ﷺ) بیّت،

ئەوا گومرایی و سەر لی شیواویە .

ئەوان دەلیین: گۆرانی و موسیقا دل و دەرون فراوان دەکات!
ئیمەش دەلیین: خوای گەوره دەفه‌رموویت:

﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد].

واته: ئاگادارین باوه‌پداران: دلکان ته‌نها به قورئان و یادی
خوا ئارام ده‌گرن و ده‌حه‌سینه‌وه .

ئەوان دەلیین: ئیمە گۆرانی کارمان لی ناکات!
ئیمەش دەلیین: عەبدوللای کورپی مه‌سعود (خوای لی پازی بیت)
فه‌رمووێه‌تی: (الْغِنَاءُ يُنْبِتُ النَّفَاقَ فِي الْقَلْبِ)^(٤١) .
واته: گۆرانی تۆوی دووپوویی له ناو دلدا ده‌پوینیت .

ئەوان دەلیین: ئیمە ته‌نها بۆ کات به‌سه‌ر بردن گوی له
گۆرانی ده‌گرین !

ئیمەش دەلیین: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووێه‌تی:
« لَا تَزُولُ قَدَمَا ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ
خَمْسٍ: عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ ... »^(٤٢) .

(٤١) بېروانه: مجموع فتاوى ابن باز (رحمه الله) [٢٤٥/٥] .

(٤٢) صحيح: رواه الترمذي [٢٦٠١]، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع [٧٢٩٩] .

واته: دوو پيى ئاده ميزاد ناترازيى له پوژى قيامه تدا لای خواى گه وره تا پرسىارى پيىنج شتى لى نه كړيىت: سه باره ت به ته مه نى كه له چيدا به سه رى بردووه .

ئەوان دەليين: كه گويمان له گوراني ده بيت ئاسوده ده بين و ده حه سيينه وه و گوراني چاره سه رى نه خوشيه !

ئيمه ش دەليين: خواى گه وره فه رموويت: ﴿ وَنَزَّلَ مِنْ

الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الإسراء].

واته: ئيمه له قورئان ئايه ت و سوږه تانيك داده به زينين، كه ببيت هوى شيفا و چاره سه ر بو نه خوشيه ده روونى و جه سته يى كان، هه روه ها په حمه ت و ميهره بانيشه بو باوه ډداران .

ئەوان دەليين: ئيمه قورئان و گورانيشمان خوش ده ويت !

ئيمه ش دەليين: ابن القيم (په حمه تى خواى لى بيت) فه رموويه تى: ﴿ حُبُّ الْكِتَابِ وَحُبُّ أَلْحَانِ الْغِنَا فِي قَلْبِ عَبْدٍ لَيْسَ يَجْتَمِعَانِ ﴾ (٤٣) .

واته: خوښه ويستى قورئان و خوښه ويستى ئاواز و گوراني هه رگيز له دلى به ننده يه كدا كو نابنه وه .

ئهووان ده لێین: گورانی وتن کاریکی باشه و هیچی تێدانیه!

ئیمهش ده لێین: پێشه وای ئیمامی مالیک (پهحمهتی خوای لی بیته) فهرموویهتی: **(إِنَّمَا يَفْعَلُهُ عِنْدَنَا الْفَسَاقُ)** (٤٤).

واته: لای ئیمه ته نه خراپه کاران خه ریکی ئه و کاره ن .

ئهووان ده لێین: دروسته پیاو گوێ له گورانی ئافرهت بگریته!

ئیمهش ده لێین: خوای پهروهردگار ده فره مووێت:

﴿فَلَا تَخْضَعَنَّ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ [الأحزاب].

واته: ناز و مه کر مه که ن له کاتی قسه کردنتاندا، چونکه په رنگه ئه و که سه ی که نه خوشی له دلدا هه بیته کاریگره بیته به ووته کانتان .

ئهووان ده لێین: گورانی و تن و گوێگرتن لێی هوکار نییه بو له ده ستدانی عه داله ت !

ئیمهش ده لێین: پێشه وای ابنُ الجوزی (پهحمهتی خوای لی بیته) فهرموویهتی: **(أَنَّ الْغِنَاءَ يُخْرِجُ الْإِنْسَانَ عَنِ الْإِعْتِدَالِ وَيُغَيِّرُ الْعَقْلَ ...)** (٤٥).

واته: به راستی گورانی مروڤ له میان پهوی دوور ده خاته وه و بهیرو هوشی ده گوێریت .

(٤٤) بهروانه: تهفسیری القُرطُبي [٥٥/١٤] و مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية [٣٢٦/٢٠]،

وه إغاثة اللفهان لابن القيم [٢٢٧/١]، وه تلبیس إبلیس لابن جوزي [ص ٢٠٥].

(٤٥) بهروانه: تلبیس إبلیس لابن الجوزي [ص ٢٠٩].

ئەوان دەلێن: گورانی ووتن کردنه پیشه و کرێ له سەر
وهرگرتنی دروسته!

ئیمه‌ش ده‌لێن: پیشه‌وا ابن تیمیة (په‌مه‌تی خوی لی بیّت)
فه‌رموویه‌تی: (نَصَبُ مُغْنِيَةٍ لِلنِّسَاءِ وَالرِّجَالِ: هَذَا مُنْكَرٌ بِكُلِّ حَالٍ؛
بِخِلَافِ مَنْ لَيْسَتْ صَنَعَتُهَا وَكَذَلِكَ أَخَذَ الْعَوَاضَ عَلَيْهِ) (٤٦)

واته: دانانی گورانی بیژ بو ئافره‌تان و پیاوان: ئەمه به‌هه‌موو
شیوه‌یه‌ك مونكه‌ره، به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەو كه‌سه‌ی نه‌یكردۆته
پیشه، وه‌ کرێ له‌سەر وهرگرتنیشی کاریکی مونكه‌ره .

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

ه.م. أبو بكر أحمد

٢٧ / مُحَرَّرٌ / ١٤٣٢ كَوْمِي

٢ / ١ / ٢٠١١ زاینی

گرنگ ترین سہرچاوه کان

- ۱- القرآن الکریم .
- ۲- تفسیر السعدی .
- ۳- إغاثة اللفهان من مصائد الشيطان، لابن قيم الجوزية .
- ۴- ذم الملاهي لابن أبي الدنيا .
- ۵- تلبیس إبلیس، لأبي الفرج ابن الجوزي.
- ۶- تحريم آلات الطرب للشيخ محمد ناصر الدين الألباني .